

[Finansministeren.]

Grænse for Nedsættelsens Størrelse, som det af finansielle Grunde har været nødvendigt for mig at sætte. Derved bliver nemlig Afstemningen efter Formueindtægten ufuldkommen; og Satsen, den endelige Beskatning af Formuen, bliver snarest over det europæiske Niveau. Jeg valgte at sætte som Regel Skatten af Formueindtægt til det dobbelte af Skatten paa Indtægt af personligt Arbejde. Naturligvis kunde man ogsaa sætte den noget højere og derved faa en bedre Afstemning; men samtidig maatte man saa nedsætte det laveste Beløb for Formueskatten noget af Hensyn til de lavt forrentende Formuer. Dette er imidlertid noget, der kan blive Genstand for Forhandling i et Udvalg. Naar jeg ikke har valgt at gaa den Vej, var det finansielle Betæneligheder, der var overvejende. Bunden i Forslaget er jo dette, at den højeste Nedsættelse kan blive Halvdelen af den nuværende Formueskat; og at sænke dette er altid forbundet med finansielle Betæneligheder. Men det vilde naturligvis blive noget opvejet, hvis man samtidig satte Skatten af Formueindtægten noget højere end det dobbelte af Skatten af Indtægt af personligt Arbejde.

Man har sagt, at her er i Virkeligheden kun Nedsættelser for Formuer paa over 100 000 Kr. Dette er jo en fuldkommen forkert Paastand. Her er Nedsættelse for saa godt som alle Formuer, hvis Indehavere har over 2 000 Kr. i Indtægt. Navnlig det ærede Medlem Hr. P. Munch anførte, at Formuer under 100 000 Kr. allerede efter den gældende Skattelov har en Nedsættelse, som man ikke ved denne Lov kommer ned under; men dette er fuldstændig forkert. Man maa vel erindre, at denne Nedsættelse for Formuer under 100 000 Kr. er betinget af, at vedkommendes samlede Indtægt ikke naar 4 500 Kr.; saa snart Indtægten gaar dertil eller højere, kommer Indtægter af Formuer under 100 000 Kr. efter den gældende Skattelov til at svare efter den almindelige Skala. Lad mig nævne et Eksempel. En Indtægt paa 4 500 Kr. med en Formue paa 40 000 Kr., 2 pCt. af Formuen — og desværre maa vi jo sige, at det til Eksempel for Landbrugets Vedkommende er saare almindeligt, at den virkelige Formueindtægt ikke gaar der op over, i overmaade mange Tilfælde er den ikke saa lidt derunder —, men lad os sige det: 2 pCt. af Formuen, det er 800 Kr., Arbejdsindtægten er 2 500 Kr., og lad os saa sætte, at denne Mand har anden Indtægt paa ca. 1 200 Kr., saa vil Resultatet blive, at han kun kommer

til at svare det halve af den Formueskat, hvortil han nu er ansat, ganske ligesom Millionæren i et lignende Tilfælde. Men naturligvis, da en Formue paa 40 000 Kr. paa Grund af den bratte Stigning i Progressionen er sat mange Gange under en Formue paa 1 Mill. Kr. og ligeledes under Formuer paa mellem 40 000 Kr. og 1 Mill. Kr., er det klart, at det Beløb, han bliver lettet for, ikke bliver det samme, men det bliver Halvdelen af sin Skat, han bliver lettet for. Hans Formueskat er 65 Kr., han bliver lettet for Halvdelen, altsaa 32 Kr. 50 Ø. Tager vi en Indtægt paa 3 500 Kr. og en Formue paa 30 000 Kr., 2 pCt. af Formuen bliver 600 Kr. plus Arbejdsindtægt 2 500 Kr. plus 400 Kr. Indtægt, som ikke er bundet til Formueanbringelsen; denne Mand faar ligeledes sin Formueskat halveret. Selv hvor Indkomsten er betydeligt under 4 500 Kr., bliver der Nedsættelse. Hvis Indtægten er fra 2 000 til 3 500 Kr., skal han svare $\frac{3}{5}$, medens han efter denne Skattelov her med lav eller blot normal Afkastning skal svare Halvdelen, og gaar Indtægten op til 3 500 Kr. eller derover, svarer han $\frac{4}{5}$, i Stedet for her kun Halvdelen. Man kunde forøge disse Eksemplers Tal i det uendelige, men det er i Virkeligheden saaledes, at alle Formuer er behandlet paa samme Maade, kun at Nedsættelsen naturligvis bliver ringere for de Formuer, hvoraf Formueskatten er ringe, men dertil er der dog formentlig intet at sige.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch bebrejdede mig, at jeg bryder Forbindelsen med Fortiden: Nej, det var netop noget af det mest forkerte, det ærede Medlem kunde sige. Sagen er den, at jeg lempelig og under Hensyn til Pengenes ændrede Værdi og meget andet forsøger at knytte Traaden til den finansielle Praxis, der var, før den økonomiske Heksedans herhjemme satte ind, og ligesom den Gang søger at faa en vis rimelig Tilknytning til Indkomstskatten. Det ærede Medlem erindrede mig om, at ogsaa jeg i 1912 havde ønsket at flytte Beskatningsgrænserne noget højere op, end de er i Loven af 1912. Deri kan det ærede Medlem have Ret, jeg kunde godt gaa med til en noget højere Beskatning baade af Indtægt og Formue, end der var i Loven af 1912, og det er jeg jo ogsaa i høj Grad kommet til efter dette Lovforslag. Jeg bliver nødt til atter at besvare det høje Ting med et Par Tal. I 1912 svarede en Formue paa 100 000 Kr. 120 Kr. i Skat. Efter den Indkomst- og Formueskatte Lov, som blev gennemført af det Ministerium, hvoraf det